

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום רביעי ח' באדר א תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ס"ו

1. משנה - על מי נפסק שאם אמר כתבו גט לאשתי - יכתבו ויתנו אף שלא אמר 'תנו', משום שבטורת פחדיו לא פירש?
  - א. בראשונה אמרו היוצא בקולר ליהרג. ב. חזרו לומר: אף המפרש לים, והיוצא בשיירא למדברות. ג. רבי שמעון שזורי: אף חולה המסוכן.
2. גניבא היה יוצא בקולר ליהרג, ואמר תנו שווי של 400 זוז מייני הנמצא בפניא לרבי אבינא. האם המתנה קיימת אף שלא נעשה קנין?
  - ר' זירא פסק - ילך רבי אבינא לרבו רב הונא, שלמד גט ממתנה שאם עמד חוזר, כך ילמד במתנה שיתנו בלא קנין מגט שנותנים אף אם לא אמר 'תנו'.
3. מה הקשה על כך רבי אבא?
  - א. אם כך נלמד כשם שמתנה ישנה לאחר מיתה, כך גט ישנו לאחר מיתה. ונדחה - אין לדמות כיון שבשעת מיתה מי יגרשה. [וכבר הוזקקה].
  - ב. קיימא לן מתנת שכיב מרע במקצת צריכה קנין. ונדחה - כיון שמצווה בגלל מיתתו חל אף בלא קנין.
  - ג. גניבא לא אמר 'יין' ולא 'דמי יין' אלא 'מן היין' וללשון זו אין משמעות. אמנם בארץ ישראל פסקו ש'מן היין' הוא לשון טובה שבאה לייפות כוחו.
4. מי שהיה מושלך לבור, ואמר כל השומע את קולו יכתוב גט לאשתו ופירש שמו ושם עירו - הרי אלו יכתבו ויתנו. באיזה אופן העמידו זאת בגמרא?
  - כשראו דמות אדם בבואה דבבואה. ולכן אין לחוש שמא שד הוא, כיון שאף שפעמים נדמים בבבואה של דמות אדם, אבל אין להם בבואה דבבואה. הטעם שלא חוששים שזו צרתה שמעוניינת לאוסרה על הבעל - כיון שבשעת הסכנה, כותבין ונותנין אע"פ שאין מכירין, וזה שבבור מסוכן הוא.
5. משנה - הבריא שאמר כתבו גט לאשתי - רצה לשחק בה כיון שלא אמר 'תנו'. מהו האופן ש'סופו מוכיח על תחילתו' ויחול הגט?
  - מעשה בבריא שאמר כתבו גט לאשתי, ועלה לראש הגג ונפל ומת, ופסק רשב"ג: אם מעצמו נפל - הרי זה גט וסופו הוכיח, אם הרוח דחתו - אינו גט. מעשה נוסף בגמרא - היה אדם שנכנס לבית הכנסת, ומצא מלמד תינוקות ובנו יושבים והיה עמם אדם נוסף, אמר להם, שנים מכם יכתבו גט לאשתי, לבסוף נפטר המלמד. רב נחמן פסק שאין אדם ממנה בן, כשאביו במקומו. רב פפי סבר שאדם כן ממנה, וכן הלכה.
6. משנה - אלו דיני מינוי שליחות הגט במשנתנו?
  - א. אמר לשנים תנו גט לאשתי - אע"פ שלא אמר 'כתבו ותנו' יחתמו בעצמן ולא ימנו אחרים, כיון שלא מינם להיות בי"ד אלא עדים.
  - ב. אמר לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - יכתבו ויתנו.
  - ג. אמר לשלשה תנו גט לאשתי - לר' מאיר: הרי אלו יאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאו ב"ד.
  - ד. ר' יוסי חולק: אפילו אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי - שילמדו בעצמם לכתוב [אם אינם יודעין], ויכתבו ויתנו ולא ימנו אחרים.
  - ה. אמר לעשרה כתבו ותנו גט לאשתי - אחד כותב ושנים חותמין, כולכם כתובו - אחד כותב וכולם חותמין, לפיכך אם מת אחד מהן - הרי זה גט בטל.
7. אמר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי, ואמרו לסופר וכתב, וחתמו הן. שמואל פסק שאם ניסת בגט זה תצא מספק. במה הסתפק בזה שמואל?
  - א. אין לומר שהסתפק - האם מילים נמסרות לשליח וכשר [הבעל מסרי מילים ולא גט ממש], כיון ששמואל פסק כר' יוסי שאינם נמסרות לשליח.
  - ב. אלא הסתפק - האם כשאמר הבעל 'כתבו' כוונתו על כתב ידן - 'חתימתן', או על כתב הגט. ובאמת בעצם משנתנו הסתפקה בזה.
8. אם נכריע בספק שכונתו לחתימתו, מה יש לפרש לדעת ר' יוסי?
  - א. במשנתנו לר' יוסי 'ילמדו ויכתבו', הכוונה בית דין חדש שלא למדו עדיין לחתום.
  - ב. להו"א - כשאמר להם כתבו ונעשה כאומר אמרו' לסופר שיכתוב. ומודה ר' יוסי באומר אמרו שאחרים יכולים לכתוב. והקשו כדלהלן:
    - א. שנינו 'כתב סופר ועד - כשר', ואמר ר' ירמיה: חתימת סופר שנינו, והוסיף רב חסדא: שמשנתנו כר' יוסי שמילים אינם נמסרות לשליח, ואם ר' יוסי מודה באומר אמרו, עדיין יצא תקלה, [שייך לדף הבא] באופן שאמר לשנים אמרו לסופר ויכתבו ולפלוני ולפלוני ויחתמו, ומשום בושה מהסופר יחתימוהו עם עוד אחד, נגד ציווי הבעל. ותיצו: כיון שנפסק, כשר, ולא תעשה כן בישראל, אין זה מצוי.
    - ב. נחשוש, אמר לשנים אמרו לסופר ויכתבו ואתם חתומו, ומשום בושה מהסופר יחתימוהו עם רק אחד מהם, [למ"ד כשר ותעשה] למסקנה - רבי יוסי אכן אינו מודה 'באומר אמרו' ושמואל פסק כר' יוסי רק בחלק ש'מילים לא נמסרו לשליח'.